

Görüşürüz

– A.Müfit KUTLU · 09 Eylül 2009

"Görüşürüz !" son yıllarda dilimize giren ilginç bir kelime . Tek kelimelik bir veda cümlesi . "

Allahısmarladık ,Hoşça Kalınız " yerine söyleniyor .

Yalın , soğuk , ruhsuz bir dilek ; görüşürüz . Tekrar görüşeceğini nereden biliyorsun ?

İlahi kader planında küçük kaderimizin sahnesinde oynayan sıradan aktörleriz . Gözlerin güzelliği, ipek saçlar , gençlik , zenginlik , güç , akıl ; alnımıza yazılı olanların yaşanmasını ne engelleyebilir ne de geciktirebilir . Tedbirimiz , takdiri bozmaz .

" Görüşürüz ! " Öyle mi ? Vade , gün , saat gelince öyle olaylar cereyan eder ki görüşme dileğimiz askıda kalabilir .

"Allahısmarladık " " Tekrar görüşmek dileğiyle " ifadesi kültürel yozlaşma sözlüğünde evrim geçirerek " Görüşürüz " teminatına dönüverdi .

Görev gereği Kıbrıs'taki Mücahit Birliklerini denetliyordum . Şoförüm zenci ve sevimli bir mücahitti. Kıbrıs'lılar askerlerine " mücahit" derler . Bu siyahi gencin adı da Mücahit idi . Anası , o daha doğar doğmaz bebeğini mücahit yapmıştı .

"Mücahit , dedim ; yarın Güzelyurt'a (Omorfo) gidelim . "

" Allah isterse gideriz Komutan'ım , dedi . "

O pırıl pırıl parlayan güzel yüzüne baktığımda gülümsüyordu .

- Mücahit ; sen bu sözü nereden öğrendin ? Bu söz "İnşallah"ın Türkçe karşılığıdır .

-Annemden öğrendim Komutan'ım .

- Annen namaz kılar mı Mücahit ?

-Kılar ...

- O halde annene benden selam söyle !

Adamın biri karısına demiş ki " Yarın hava açık olursa tarlaya , kapalı olursa ormana gideceğim .

Bu kesin ifade karşısında hanımı uyarılmış : " İnşallah de Efendi ...İnşallah de ! "

Sabah olunca havayı bulutlu gören adam ormanın yolunu tutmuş . Sık ağaçların arasında bir süre yürüdüktan sonra karşısına pür silah bir atlı çıkmış. Kara suratlı , çatık kaşlı , pos bıyıklı , beli silahlı eşkiya , filanca köye nasıl gidileceğini sormuş . Köylü tarif etmiş ama adam ikna olmamış " Düş ulan önüme ! " diyerek zavallıyı önüne katmış , basmış kamçıyı . Köylü can kaygısıyla önde koşuyor , eşkiya atın sırtında takip ediyor . Saatlerce yol yürüyerek varılacak köye gelmişler . Canını kurtaran adam bu defa dönüş yolculuğuna başlamış ama hava da kararmış . Hafiften bir yağmur da başlamış . Sabaha doğru köyüne vardığında bitkin , perişan bir şekilde evinin kapısının tokmağına yapışmadan yere yığılmış . İniltileri duyan hanım içeriden seslenmiş :

-Kim o ?

Adam yattığı yerden bağırmış :

- Aç kapıyı hanım ... aç ! İnşallah ben geldim .

Şair , çok sevdiği eşini kaybetmiş , yavrular boyun büküp ağlaşıyor . Bu hazin tablo şairin inancını sarsmamış : " Emir büyük yerden kuzularım ! Emir büyük yerden ..."

Akıllı insanlar için , olayların ardındaki gerçeği unutmak olur mu ?

Allah izin verirse ben tekrar yazarım .

Rabbim dilerse elbette görüşürüz .

Allah(cc) isterse neler olmaz ...